

Sygn. akt II Cz 324/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 28 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras – spr.

S.S.O. Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) S.A. w S.

przeciwko dłużnikowi D. K.

w przedmiocie skargi wierzyciela na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim M. G. w postaci postanowienia z dnia 20 lipca 2015 r. w sprawie sygn. akt Km 526/14

w przedmiocie zażalenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim M. G.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 25 listopada 2015 r., sygn. akt I Co 1544/15

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim w ten sposób, że nadać mu następujące brzmienie: „oddalić skargę.”

S.S.O. Barbara Mokras S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 324/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim uchylił punkt 1 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim M. G. w postaci postanowienia z dnia 20 lipca 2015 r. wydanego w sprawie sygn. akt Km 526/14 w części dotyczącej obciążenia wierzyciela kosztami postępowania egzekucyjnego.

W uzasadnieniu wskazano, że art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.

o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. 2015 r., poz. 790 z późn. zm.) przewidujący możliwość obciążenia wierzyciela kosztami postępowania egzekucyjnego, jako wyjątek

od generalnej zasady, powinien być interpretowany zawężająco. W ocenie Sądu Rejonowego sama utrata mocy przez nakaz zapłaty nie jest okolicznością przesądzającą, że egzekucja została wszczęta przez wierzyciela niecelowo.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim M. G. zaskarżając je w całości.

W uzasadnieniu wskazano, iż z treści postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 18 marca 2015 r., wydanego w sprawie sygn. akt VIII GC 28/15 wynika jasno, iż wierzyciel składając pozew o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym celowo wskazał błędny adres dłużnika, co uniemożliwiło skuteczne doręczenie nakazu zapłaty oraz stosownych pouczeń. Skarżący wskazał, iż jako organ egzekucyjny posiada uprawnienie do badania celowości wszczęcia egzekucji przez wierzyciela a w przypadku oceny negatywnej obciążenia go kosztami postępowania egzekucyjnego. Skoro w niniejszej sprawie przedłożony tytuł wykonawczy był wadliwy, o czym doskonale wiedział wierzyciel, to wszczęcie postępowania egzekucyjnego było niecelowe.

W odpowiedzi na zażalenie wierzyciel wniósł o jego oddalenie i przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując zarzuty zażalenia w pierwszej kolejności zauważenia wymaga, iż tytułem wykonawczym, na podstawie którego wszczęto przedmiotowe postępowanie egzekucyjne był nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w postępowaniu nakazowym w dniu 20 grudnia 2013 r., sygn. akt VIII GNc 576/13, który opatrzony został klauzulą wykonalności w dniu 5 marca 2014 r.

W myśl art. 492 § 3 k.p.c. nakaz zapłaty wydany na podstawie weksla, warrantu, rewersu lub czeku staje się natychmiast wykonalny po upływie terminu do zaspokojenia roszczenia. Jedynie w razie wniesienia zarzutów sąd może na wniosek pozwanego wstrzymać wykonanie nakazu. Sąd Okręgowy w Szczecinie uwzględnił wniosek dłużnika o wstrzymanie wykonalności nakazu zapłaty postanowieniem z dnia 18 marca 2015 r. wydanym w sprawie sygn. akt VIII GC 28/15. W uzasadnieniu tego postanowienia wskazano wprost, iż powód wnosząc o wydanie nakazu zapłaty wskazał błędny, gdyż nieaktualny, adres pozwanego – dłużnika mimo, że dłużnik dopełnił ciążących na nim obowiązków związanych z obowiązkiem ujawnienia stosownych zmian w ewidencji działalności gospodarczej a zmiany te ujawnione zostały przed wniesieniem pozwu o wydanie nakazu zapłaty, tj. w dniu 2 września 2013 r. Wierzyciel do pozwu, wniesionego w dniu 16 grudnia 2013 r., załączył nieaktualny wyciąg ze wspomnianej ewidencji, obrazujący stan na dzień 2 marca 2012 r., mimo, że dłużnik niezwłocznie po dokonaniu wspomnianych zmian, tj. w dniu 5 września 2013 r. poinformował wierzyciela o dokonanych zmianach.

Z kolei we wniosku o wszczęcie egzekucji datowanym na dzień 17 marca 2014 r. wierzyciel wskazał już właściwy i aktualny adres dłużnika, chcąc zapewne mieć „gwarancję” skutecznego przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego.

Mając na uwadze powyższe, nie budzące wątpliwości ustalenia, na które powoływał się Komornik Sądowy w treści zażalenia przyznać należy słuszność skarżącemu,

że w niniejszej sprawie powinien mieć zastosowanie art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. 2015 r., poz. 790 z późn. zm.). Sąd Okręgowy w żaden sposób nie kwestionuje stanowiska Sądu Rejonowego, znajdującego

z resztą oparcie w doktrynie i judykaturze, iż regulacja ta jako wyjątek od generalnej zasady winien mieć wąskie zastosowanie a jego wykładnia nie może być dokonywana w sposób rozszerzający. Tym niemniej Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 8 marca 2013 r. w sprawie sygn. akt III CZP 109/12 (publ. OSNC 2013, Nr 10, poz. 115, s. 32) słusznie wskazał,

iż ocena czy w konkretnej sprawie doszło do niecelowego wszczęcia egzekucji podlega ocenie ad casum – tj. w zależności od rzeczywistych okoliczności, które doprowadziły

do upadku mocy nakazu zapłaty W uzasadnieniu wspomnianej uchwały wskazano wprost, że za wspomnianą okoliczność może zostać uznana wadliwość w doręczeniu nakazu zapłaty pozwanemu (por. również J. Szczechowicz Konsekwencje umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela w zakresie ustalania kosztów egzekucji publ.

w Księdze jubileuszowej z okazji X – lecia Samorządu Komorniczego w Apelacji Szczecińskiej Currenda 2016, s.383 – 389 oraz I. Gil, E. Marszałkowska – Krześ Wysokość

i tryb egzekucji opłaty stosunkowej w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela op.cit, s. 89 – 101).

Nie ulega wątpliwości, że już z wykładni gramatycznej art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji wynika jednoznacznie, że przepis ten może mieć zastosowanie w każdej sytuacji umorzenia postępowania egzekucyjnego, dlatego nie ma żadnego znaczenia czy zostaje ono umorzone na wniosek wierzyciela, dłużnika, czy też z urzędu. Jedyną okolicznością skutkującą zastosowaniem tej regulacji jest ustalenie „niecelowości” wszczęcia postępowania egzekucyjnego, której zaistnienie ustala się na chwilę jego zainicjowania.

W niniejszej sprawie przyczyną wstrzymania wykonalności nakazu zapłaty, które to orzeczenie legło u podstaw umorzenia egzekucji z całą pewnością było nieetyczne, a co najmniej nieprofesjonalne działanie powoda – wierzyciela, przejawiające się celowym wskazaniem nieaktualnego adresu pozwanego – dłużnika. Istotnym faktem w niniejszej sprawie jest również, że dłużnik dopełnił wszystkich ciążyących na nim obowiązków związanych z zawiadomieniem wierzyciela o zmianie adresu a także niezwłocznie dokonał czynności niezbędnych do ujawnienia stosownych zmian w ewidencji działalności gospodarczej. Okoliczności te wynikają wprost z materiału zebranego w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Szczecinie w sprawie sygn. akt VIII GC 28/15, które szczegółowo zostały wyeksponowane w uzasadnieniu postanowienia o wstrzymaniu wykonalności nakazu zapłaty (k. 69 – 71 akt komorniczych Km 526/14). Tym samym przeciwne twierdzenia wierzyciela, zawarte w odpowiedzi na zażalenie, stanowią jedynie próbę podjęcia dowolnej polemiki ze stanowiskiem Komornika Sądowego.

Z powyższych względów na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

S.S.O. Barbara Mokras S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski